

Sygn. akt IV KK 184/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **S.B.**

ukaranej za popełnienie wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 kwietnia 2018 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II W ../16,

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o karze i w tej części sprawę S. B. przekazuje Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

S. B. obwiniona została o to, że:

w dniu 3 sierpnia 2016 r. w B. przy ul. K. 29 kierowała samochodem marki Renault Twingo nie mając do tego wymaganych uprawnień, tj. o wykroczenie z art. 94 §1 k.w.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II W ../16:

I. uznał obwinioną S. B. za winną dokonania zarzucanego czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i za to na mocy art. 94 § 1 w. w zw. z art. 21 § 1 k.w. wymierzył jej karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. zwolnił obwinioną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa. Wydany wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez żadną ze stroni uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2017 r.

Od tego wyroku kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części orzeczenia o karze na korzyść S. B. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 94 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionej za popełnienie wykroczenia, określonego w tym przepisie, kary jednego miesiąca ograniczenia wolności, a więc nieprzewidzianej w sankcji tego przepisu, a zarazem surowszej niż kara grzywny, przewidziana w przywołanym art. 94 § 1 k.w. **wniósł** o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma Prokurator Generalny gdy wskazuje, iż zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego, wskazanym w zarzucie kasacji.

Zgodnie bowiem z treścią art. 94 § 1 k.w. kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze grzywny. Wymierzenie zatem S. B. za powyższe wykroczenie kary ograniczenia wolności stanowi rażące naruszenie prawa materialnego.

Opisane uchybienie miało również istotny wpływ na treść orzeczenia, bowiem S. B. wymierzono karę nie przewidzianą w sankcji wykroczenia którego popełnienie jej przypisano. Przypomnieć należy, iż z treści art. 18 k.w. jasno wynika, że kara ograniczenia wolności jest karą surowszą od kary grzywny (por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2014 r., II KK121/14, Lex 1482366).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 2 k.p.k. i art. 535 § 5 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

kc